



Јелена Крстић

Из године у годину до посла се све теже долази. Док се у пракси потврђује стара изрека „знат је злато“ на евиденцији шабачке Филијале Националне службе за запошљавање на посао чека 662 високообразованих међу којима је и десеторо са свршеним мастером.

Међу онима који се издана у дан боре за опстанак својим знањем и звањем је и **Јелена Крстић**, стручовни инжењер електротехнике и рачунарства. Родом из Бановића код Тузле од 2000. године је у Шапцу где је завршила студије на Високој технолошкој школи стручних студија.

ЈУБИЛЕЈ ВИСОКЕ ШКОЛЕ ЗА ВАСПИТАЧЕ

ДВЕ ДЕЦЕНИЈЕ УСПЕХА

Висока школа стручних студија за васпитаче прославила је 20 година постојања смера за образовање васпитача изложбом најбољих радова студената у Педагошком музеју у Београду.

Стручна јавност, али и многобројни пријатељи из установа културе у престоници, присуствовали су отварању изложбе радова шабачких академаца, у четвртак, 17. октобра у Педагошком музеју у центру Београда. Организатор изложбе је др **Љиљана Станков**, професор на шабачкој високошколској установи, али и некадашњи дугогодишњи научни радник Педагошког музеја.

- Дводеценијско искуство у образовању васпитача у Шапцу било је веома добар повод за упознавање шире јавности са начинима рада на Високој школи стручних студија за васпи-

БЕЗ ГАРАНЦИЈЕ ЗА ПОСАО

Према последњим подацима шабачке Филијале Националне службе за запошљавање на евиденцији је 17.861 незапослено лице. Од тога 11.593 је само у Шапцу. Са седмим степеном посао тражи 662. Теже до запослења долазе учитељи, инжењери у пољопривредној и хемијско-технолошкој делатности, васпитачи. Тренутно најтраженији инжењери информатике, електротехнике и грађевине

- У мојој струци до посла је лакше доћи из разлога што можеш да радиш преко интернета. То је оно „плус“ кад завршиш информатику. Највећи је проблем доћи до новца, јер ако радиш преко интернета као информатичар теже је то наплатити и изборити се са огромном конкуренцијом. Треба бити најбољи у мноштву маштовитих и креативних а при томе „потрефити“ укус по ручиоца посла. С друге стране, доста је и оних који без одговарајуће школе ради на местима информатичара- каже Јелена и додаје, да судећи по досадашњем искуству тренутно не постоји довољно плаћен посао са којим можеш да подмириш све животне трошкове.

Са месечним обавезама, како сама каже, успева да се избори уз родитељску помоћ.

- Да нема њих то не би било могуће. Постоје и неки додатни послови, али и за њих ти треба почетно улагanje. Односно, ако би озбиљније да се бавиш информатиком због захтевних про-

грама треба ти добар интернет, добар рачунар, добар систем да све то подржи. Међутим, упркос свему сматрам да је уз доста улагања, труда, и пре свега знања могуће успети – истиче Јелена.

Шабачка вајарка **Милена Обрадовић** само је једна од великог броја младих уметника који траже своје место под сунцем. Пosaо у струци, како је сама истакла, веома је тешко наћи јер многи послодавци не знају да је осим за рад у школама квалификована и за рад у архитектонским и сличним фирмама.

Углавном радим уметничке радионице за децу, држим приватне часове вајарства и керамике. Поруџбина слабо има – додала је Милена.

И двадесетсмогодишња Дреновчанка **Данијела Газибарић** као већина младих одабрала је свој животни позив из љубави. Уметнички талент обликовао је прво у шабачкој Школи за уметничке занате, сада Школи примењених уметности, на образовном профилу стилски кројач. На Високој текстилној стру-

ковној школи за дизајн, технологију и менаџмент у Београду дипломирао је 2007. године. Од тада безуспешно покушава да пронађе посао у струци. Љубав према ономе што је изабрала полако копни под налетом беспарице и немогућности да покаже шта уме и зна.

- Причало се да имам талента или од талента немам ништа кад немам везу и могућност да се запослим. Радити оно што волиш, а при том бити нормално плаћен, за мене је добитна комбинација. Проблем је у томе што

О. Гавриловић

У КЛЕНАЧКОЈ ОШ „23. ОКТОБАР“ ОДРЖАН



ЈЕСЕЊИ БАЗАР ЗА ДЕЧЈУ РАДОСТ

Кленачки основци уз помоћ учитељице **Драгице Спремић**, наставница српског језика **Миреле Тангигић** и **Славиће Петровић**, ликовне културе **Браниславе Зорић** и биологије **Мирјане Лазарев** организовали су у оквиру Дечје недеље, 8. октобра, Јесењи базар. Циљ ове манифестације био је развијање ученичких стваралачких способности, солидарности и бриге за друге, подстицање сарадње ниже и виших разреда, као и развијање духа заједништва и припадности школи.

На базару, чији реклами пано су урадиле чланице ликовне секције **Вања Мунинић** и **Тамара Глишић**, могле су се видети рукотвори-

не могу да нађем ни обичан посао а камо ли у струци. Да сам знала шта ме чека бувално не бих уписала ни ту средњу, ни вишу. Виш ће бих ишла на нешто практично, економија или тако нешто зато што стварно није посната уписати нешто што волиши већ нешто од чега ћеш моћи да издржаваш себе и породицу – каже Данијела.

Иако је борба за опстанак непрестана ови млади људи истрајавају у својим намерама да се баве послом за који су се школовали, али који, пре свега, воле. Зато Јелена Крстић и поручује да треба бити упоран, учити и упијати знање са свих могућих места. Када постанеш добар стручњак у својој области до посла је лакше доћи.

бројне награде, али и аплаузи публике у Педагошком музеју. Реакције гостију, међу којима су биле колеге из других музеја, архива и библиотека, биле су веома позитивне, те нису крили одушевљење маштовитошћу наших студената која је приказана на изложби. Изложбу су посетили и студенти педагоџије са Филозофског

Висока школа стручних студија за васпитаче негује традицију која је започета давне 1920. године, отварањем педагошког одељења у Шабачкој гимназији, а унапређена већ 1925. године, са почетком рада Подринске учитељске школе.

Изложбу је отворила директорка школе др **Светлана Карић**, а у програму је учествовао и дечији хор „Вива“, са диригентом др **Миленом Ђурковић-Пантелић**.

- Хор којим руководи др Ђурковић-Пантелић добро је познат, како на домаћој, тако и на међународној сцени, о чему сведоче много-

факултета из Београда, што је допринело размени искустава, знања и упоређивања начина рада на њиховој и нашој образовној установи. Сви заинтересовани могу посетити изложбу која је отворена до 30. октобра у Педагошком музеју у Београду, каже др Станков.

М.Максимовић

не у декупаж техници, али и рамови за слике, украсни тањири, тикве, ручно осликане и украсене варјаче са ликовима кловна, даме, лептира, лутке-жабе од тканина пуњене пирињчем или пшеницом. Десетине кутијица са домаћим колачима – медењацима, ишлерима, ванилицама привукле су сладокусце.

На овај начин традиционални школски базар привукао је пажњу ученика, мештана, наставног особља и случајних пролазника који су радо куповали ученичке рукотворине и колаче. Као и до сад сва прикупљена средства биће употребљена за набавку нових књига за школску библиотеку, као и других потребних учила.